

Lacrymæ Sper Immatvro Barbaræ, Clarissimi Et Excellentissimi Viri D.
Antonii Frevdeman, Summi Salinarum Saxonicarum præsidis ... Filiolæ
obitu 6. Mensis Augusti ... Anno christogonias MDLXXXI.

Lipsiae

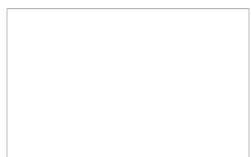
Stuer, Barnim von

Phil 4° 00203/05 (168)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007344

urn:nbn:de:urmel-bfdf5ef3-e7f7-4375-ba6f-d75c1fae54707-00006708-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

SUPERIMMA=

TVRO BARBARÆ, CLA=

RISSIMI ET EXCELLENTIS

SIMI VIRID. ANTONII FREDEMAN,
Summi Salinarum Saxonicarum præsidis, & Principis ac DD. Io-
ACH. FRIDERICI, Archiepiscopatus Magdeburgensis Admi-
nistratoris, &c. à Consilijs præcipuis, Filiolæ obitu, 6. Mensis
Augusti circiter horam nonam vespertinam. An-

no Χριστοῦ 1581

SCRIPTÆ A

M. Barnimō Sthur Magdeburgensi.

Quisquis in hoc tumulo cineres, atq[ue] ossa requiriss
Quæ recubent, versu perlege pauca breui.
Hoc Nata in tumulo dormit charissima patri,
Quando anima æthereas it repetita plagas.
Hæc nondum vitæ, pia, quinq[ue] peregerat annos,
Traxit ut in casses mors truculenta suos.
Fôrma venusta fuit, matris decus ore ferebat,
Sed, dolor, hoc iustum concidit ante diem.
Parua puella fuit, potuit quæ magna videri,
Est prece viuentem dum venerata DEVVM.
BARBARA nunc hei lugetur, mihi Nata tenella,
Quam mihi lanificæ vi rapuere DExæ.
Præ lacrymis nequeo lugubres promere voces,
Mors Natae in mentem pallida quando venit.
Quid gemis? o iustum superes Pater oro dolorem,
Desç libens CHRISTO pignora chara Duci,
Ergo tuos luctus & cor disponi doiores,
His & inutilibus fletibus adde modum.
Quin potius summo grates persolue tonanti
Nunc quia agu Angelico lœta hilarisq[ue] Choro,
Nil eter: pariunt nobis hæc tempora lati.
Villa nec hic fallax gaudia mundus habet.
Cætera ne dicam mortalis tædia vitæ.
Quotidianè nobis quæ subeunda forent.
Insuper & diram nobis hæc tempora pestem,
Ni DEVS auertat, significare puto.
Hanc igitur Vitam quis non mutaret Olympo?
His quis in ærumnis viuere dulce putet?
Crede mihi, tali qui viuos deserit æuo,
Huic male consilium non cupit esse DEVS.
Parce igitur lacrymis, & tristes pelle querelas,
Triftia nec vanis luctibus ora preme.
Id namq[ue] est verum solamen, viua resurgent
Membra etenim extremo clarificata die.
Vos quoq[ue] vos homines qui viuitis esse parati
Debetis, vera speq[ue] fideq[ue] mori.
Quid me lœtificet celi quod Spiritus aulam
Intrarit, licet hic corpus & ossa cubent.
Saluete in placidam soluentes membra quietem;
Donec ad hunc portum vos quoq[ue] fata vocant.

LIPSIAE

Excudebat Iohannes Beyer 1581.